

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 13Cob/42/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5115235042
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Zuzana Štolcová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2019:5115235042.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Zuzany Štolcovej a členov senátu JUDr. Márie Dubcovej, JUDr. Róberta Bebčáka, v právnej veci žalobcu: A. H., nar. X.X.XXXX, trvale pobytom D. XXX/XX, XXX XX T., podnikateľ fyzická osoba: A. H., s miestom podnikania Bernolákova 422/40, 027 44 Tvrdošín, IČO: 41 796 241, s aktuálne pozastavenou podnikateľskou činnosťou, zastúpeného zástupcom Burian & partners, s.r.o., so sídlom V. Tvrdeho 819/1, 010 01 Žilina, IČO: 47 254 483, proti žalovanému: Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s., so sídlom Dostojevského rad 4, 815 74 Bratislava, IČO: 00 151 700, v konaní o zaplatenie peňažnej pohľadávky v sume 32.902,59 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Žilina č.k. 19Cb/511/2015-258 zo dňa 7.8.2018 v spojení s dopĺňacím rozsudkom Okresného súdu Žilina č.k. 19Cb/511/2015-307 zo dňa 16.10.2018, takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Žilina č.k. 19Cb/511/2015-258 zo dňa 7.8.2018 v spojení s dopĺňacím rozsudkom Okresného súdu Žilina č.k. 19Cb/511/2015-307 zo dňa 16.10.2018 v napadnutom výroku, ktorým bola žaloba zamietnutá a v závislom výroku o trovách prvoinštančného konania p o t v r d z u j e .

Žalovaný má voči žalobcovi nárok na plnú náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom č.k. 19Cb/511/2015-258 zo dňa 7.8.2018 okresný súd žalobu zamietol. O trovách prvoinštančného konania rozhodol tak, že žalovaný má voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením. V odôvodnení svojho rozhodnutia poukázal na žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal voči žalovanému zaplatenia peňažnej pohľadávky v sume 32.902,59 Eur a náhrady trov konania, na tom skutkovom tvrdení, že ako poisťník/poistený uzatvoril so žalovaným ako poistiteľom Poistnú zmluvu pre havarijné poistenie motorových vozidiel č. 8050000804/18750 (ďalej len „Poistná zmluva“), predmetom ktorej bolo havarijné poistenie motorového vozidla AUDI Q7 TDI quattro 3,0, 171 kW, EVČ: NO133BG. Dňa 8.12.2012 bolo poistené vozidlo AUDI Q7 odcudzené a dňa 11.12.2012 zaslal žalobca žalovanému Hlásenie o poistnej udalosti na motorovom vozidle a Dotazník k hláseniu odcudzenia motorového vozidla, ktorým mu oznámil, že poistené vozidlo bolo odcudzené a ktorým si uplatnil poistné plnenie voči žalovanému ako poistiteľovi. Listom zo dňa 19.10.2015 - Vyrozumenie o vysporiadaní pohľadávky č. 725096 spoločnosť VOLKSWAGEN Finančné služby vyčíslila nárok voči žalobcovi vo výške 32.902,59 Eur. V tejto časti označil žalobca ako dôkaz Vyrozumenie bez bližšej identifikácie. Žalobca predpokladal, že spoločnosť VOLKSWAGEN Finančné služby si uvedenú čiastku nárokuje z dôvodu neplnenia žalovaného tejto spoločnosti, a teda, že nedošlo k poistnému plneniu v zmysle zmluvy.

2. Podaním zo dňa 2.5.2018 učinil žalobca pred prvým pojednávaním a pred predbežným prejednaním sporu čiastočné späťvzatie žaloby v časti o zaplatenie sumy 367,59 Eur a zotrval na žalobe pokiaľ ide o uplatnenú sumu 32.535 Eur. Poukázal na článok IV. Dohody o postúpení práv a prevzatí záväzkov uzatvorenej medzi VOLKSWAGEN Finančné služby Slovensko s.r.o. ako veriteľom a M&T PARTNERS s.r.o., so sídlom Bratislava ako pôvodným dlžníkom a žalobcom ako preberajúcim dlžníkom zo dňa 24.10.2012, na splátkový kalendár k Zmluve o AutoKredite č. 725096 vystavený dňa 24.10.2012, adresovaný žalobcovi, kedy úverová zmluva zahŕňala aj havarijné a povinné zmluvné poistenie v úverových splátkach. Ďalej poukázal na Prílohu k Dohode o postúpení práv a prevzatí záväzku zo dňa 17.10.2012, v zmysle ktorej poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla („PZP“) a havarijné poistenie („HP“), pokiaľ je zahrnuté v splátkach, pokračuje po dohode o prevzatí záväzku ďalej. Mesačné poistné sumy PZP a HP budú súčasťou úverovej splátky preberajúceho dlžníka. Vzhľadom na znenie čísla karosérie - VIN č. WAUZZZ4L0BD012244 uviedol, že evidenčné číslo poisteného vozidla pôvodne znelo: NO133BG a následne bolo zmenené na evidenčné číslo: TS483BA. Podľa žalobcu z predložených dôkazov je nepochybné, že došlo k uzatvoreniu Poistnej zmluvy pre havarijné poistenie motorového vozidla, že nastala skutočnosť, s ktorou je spojený vznik povinnosti žalovaného plniť, teda poistná udalosť, ktorou bolo odcudzenie motorového vozidla a žalobcovi vzniklo právo na plnenie. Výška poistného plnenia vyplývala zo Všeobecných poistných podmienok, a to z Článku I ods. 43, pričom k preukázaniu všeobecnej hodnoty vozidla v čase bezprostredne pred škodovou udalosťou predložil žalobca Znalecký posudok č. 08/2018 zo dňa 27.4.2018 vypracovaný znalcom Ing. Igorom Dirnbachom, ktorý túto všeobecnú hodnotu motorového vozidla bezprostredne pred škodovou udalosťou ustálil na sumu 32.535 Eur.

3. Na základe vykonaným dokazovaním zisteného skutkového stavu, právne posúdeného za aplikácie Čl. 8, ust. § 191 ods. 1, 2, § 154, § 151 ods. 1, 2, § 193, § 194, § 125, § 217 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 788 ods. 1, § 790 ods. 1 písm. a), § 797 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, § 1 ods. 1, 2 veta prvá, druhá Obchodného zákonníka, okresný súd dospel k záveru o nedôvodnosti žaloby v rozsahu zohľadňujúcim čiastočné späťvzatie žaloby učinenej pred predbežným prejednaním sporu a pred pojednávaním.

4. Okresný súd skonštatoval, že medzi stranami boli v konaní nesporné skutkové okolnosti, a to skutočnosť uzatvorenia Dohody o postúpení práv a prevzatí záväzkov medzi veriteľom: VOLKSWAGEN Finančné služby Slovensko s.r.o., so sídlom v Bratislave, pôvodným dlžníkom: M&T Partners s.r.o., so sídlom v Bratislave, IČO: 36 827 860 a preberajúcim dlžníkom - žalobcom, existencia záväzkovo-právneho vzťahu medzi žalobcom a žalovaným - Poistnej zmluvy medzi žalobcom ako poisteným/poistníkom a žalovaným ako poisťovateľom, ako o ňom svedčila poisťka (č.l. 162 spisu), vrátane dojednaní havarijného poistenia na predmet poistenia - vozidlo továrenská značka, model a typ AUDI Q7 3,0, EVČ:NO133BG, VIN:WAUZZZ4L0BD012244, druh vozidla: osobné, rok výroby: 2010, súčasťou obsahu ktorej Poistnej zmluvy boli i Všeobecné poistné podmienky žalobcu a zmluvné dojednanie (ďalej len „VPP“ na č.l. 163 až 171 spisu), skutočnosť, že motorové vozidlo AUDI Q7, s VIN:WAUZZZ4L0BD012244 malo pôvodné EVČ: NO133BG uvedené v poisťke a následne mu bolo pridelené EVČ: TS483BA, ktoré je uvedené v Dotazníku ku hláseniu odcudzenia motorového vozidla zo dňa 11.12.2012 (č.l. 5 až 9 spisu).

5. Okresný súd poukázal na to, že žalobca v konaní uplatnil voči žalovanému právo na vyplatenie poistného plnenia v sume 32.535 Eur (po zohľadnení čiastočného späťvzatia žaloby podaním zo dňa 2.5.2018) na základe Poistnej zmluvy medzi nimi nesporne existujúcej, poukazujúc na Článok II ods. 1 písm. a), XVI, XVIII ods. 2, X ods. 1 VPP, schválených 15.10.2012 (príloha podania zo dňa 2.5.2018) a Článok XIV ods. 2, XV. písm. c) VPP, ktoré boli súčasťou obsahu Poistnej zmluvy. Tvrdil, že predmetné Všeobecné poistné podmienky a zmluvné dojednanie neviažu povinnosť žalovaného vyplatiť žalobcovi poistné plnenie na právoplatné rozhodnutie súdu, ktorým by páchatel' skutku bol uznaný za vinného, ale Článok XV písm. c) ukladá poisťovateľovi - žalovanému povinnosť poskytnúť poistné plnenie v dojednanom rozsahu, ak vznikla povinnosť plniť. Zdôraznil, že motorové vozidlo, ktoré bolo poistené, nebolo nájdené.

6. Z hľadiska relevantnosti obsahu poistného vzťahu medzi žalobcom a žalovaným (existencia a obsah, ktorého právneho vzťahu medzi stranami sporu zodpovedajúci preukázanému rozsahu, ako vyplýval z poisťky podľa č.l. 162 a VPP podľa č.l. 163 až 171, nebol medzi stranami sporný), okresný súd hodnotil ako určujúce dojednanie Článku X ods. 1, 2, Článku XVI písm. c), Článku XVIII ods. 2 VPP v spojení s hmotno-právnu úpravou podľa § 788 ods. 1, § 790 písm. a), § 797 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka

v spojení s § 1 ods. 1, 2 veta prvá, druhá Obchodného zákonníka, ktorá hmotno-právna úprava sa premietla pri uplatnení využitia priestoru pre zmluvnú voľnosť zmluvnými stranami predmetnej Poistnej zmluvy práve do označených zmluvných dojednaní VPP. Z Článku XVI písm. c) VPP spoľahlivo vyplývalo dojednanie konkrétneho poistného rizika predstavovaného skutočnosťou odcudzenia celého vozidla, na ktorú právnu skutočnosť bol podľa Článku X ods. 1 VPP v spojení s úpravou podľa § 797 ods. 2 Občianskeho zákonníka vznik práva na poistné plnenie viazaný (vznik práva žalobcu ako poisteného a zároveň i poistníka na to, aby mu žalovaný ako poistiteľ vyplatil poistné plnenie v dohodnutej výške). Pokiaľ teda žalobca v konaní uplatnil právo na vyplatenie poistného plnenia z dôvodu odcudzenia vozidla, bolo potrebné, aby pre záver o dôvodnosti podanej žaloby bolo v konaní preukázané (a dôkazné bremeno v tomto smere niesol žalobca), že k odcudzeniu vozidla, ktoré bolo predmetom poistenia jednak vôbec došlo a zároveň, že sa tak stalo za skutkových okolností ako boli žalobcom tvrdené v Dotazníku ku hláseniu odcudzenia motorového vozidla zo dňa 11.12.2012 a ako vyplývalo z ostatných listinných dôkazov označených žalobcom a z výpovedí svedkov p. I., p. I. a p. J., ako aj p. K. v trestnom konaní vedenom pred orgánom činným v trestnom konaní - Okresným riaditeľstvom Policajného zboru v Senci, odbor kriminálnej polície, oddelenie ekonomickej kriminality, sp.zn. ČVS: ORP-550/OVK-SC-2012.

7. Žalovaný v rámci procesnej obrany namietal základ uplatneného práva a poukazoval práve na uznesenie OR PZ v Senci ČVS:ORP-550/OVK-SC-2012 zo dňa 3.7.2013, ktorým bolo zastavené trestné stíhanie pre skutok, ktorého sa mal dopustiť doposiaľ neznámy páchatel tým, že ..., dňa 8.12.2012 v čase od 17.00 hod. do 21.30 hod. v obci C. D., na U. ulici oproti domu č. 5 nezisteným predmetom a spôsobom odcudzil tam zaparkované a riadne uzamknuté osobné motorové vozidlo značky AUDI Q7, bielej farby, EČV: TS483BA, VIN čísla WAUZZZ4LOBD012244, rok výroby 2010, pričom vo vozidle sa nachádzali štyri kusy zimných jazdených pneumatík presne nezistenej značky, autonabíjačka na telefón presne nezistenej značky, čím spôsobil poškodenú spoločnosť VOLKSWAGEN Finančné služby s.r.o., Bratislava - Nové Mesto, Vajnorská 98, IČO: 31 341 438 škodu odcudzením motorového vozidla vo výške 47.012,92 EUR a poškodenému držiteľovi vozidla A. H., nar. X.X.XXXX, trvale bytom T., D. XXX/XX, odcudzením vecí nachádzajúcich sa vo vozidle škodu vo výške 100,- EUR, lebo je nepochybné, že sa nestal skutok, pre ktorý sa vedie trestné stíhanie". Žalovaný ťažiskovo tvrdil, že z označeného rozhodnutia vyplýva, že k odcudzeniu motorového vozidla, tak ako to tvrdí žalobca nedošlo a vzhľadom na túto skutočnosť poistnú udalosť evidovanú pod č. 12456508, teda krádež poisteného vozidla zo dňa 8.12.2012 po došetrení zamietol bez poskytnutia poistného plnenia.

8. Na túto procesnú obranu reagoval žalobca poukazujúc na skutočnosť vydania rozhodnutí, ktoré označil vo svojom písomnom podaní zo dňa 7.5.2018 o oslobodení osôb K. I., T. I. a S. J. spod obžaloby pre prečin krivej výpovede a krivej prísahy, ktorého sa mali dopustiť tým, že ako svedkovia po riadnom poučení v zmysle zákonných ustanovení Trestného poriadku, okrem iného aj po poučení o trestných následkoch krivej výpovede a o práve výpoveď odoprieť, pred vyšetrovateľom PZ v budove Okresného riaditeľstva PZ v Senci, v konaní vedenom pod sp.zn. ORP-550/OVK-SC-2012 zámerne uviedli nepravdivé skutočnosti, ktoré sa týkali odcudzenia motorového vozidla AUDI Q7, bielej farby, EVČ: TS483BA, VIN:WAUZZZ4LOBD01224 (č.l. 181 rub), rok výroby 2010.

9. Pri zohľadnení uvedených tvrdení strán sporu okresný súd primárne zdôraznil úpravu podľa § 193 CSP a § 194 CSP, ktorá predstavuje komplexné vymedzenie otázok rozhodnutiami príslušných orgánov, ktorými je súd viazaný (§ 193 CSP) a otázok, o ktorých síce prísluší na základe zverenej právomoci rozhodnúť iným orgánom verejnej moci ako orgánu podľa § 193 CSP, avšak ktoré otázky môže posúdiť i sám súd, ale s tým, že o týchto otázkach nemôže rozhodnúť (§ 194 ods. 1 CSP). Z úpravy § 193 CSP jednoznačne vyplýva, že súd je v občianskom súdnom konaní viazaný výlučne rozhodnutím príslušných orgánov o tom, že bol spáchaný trestný čin, že bol spáchaný priestupok alebo iný správny delikt postihnutelný podľa osobitného predpisu a o tom, kto ho spáchal. Uvedené ustanovenie bolo v totožnom znení i v predchádzajúcej procesno-právnej úprave podľa § 135 ods. 1 veta druhá vyplývajúcej zo zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok - ďalej len OSP. Preto pri napínaní jeho obsahu rozhodovacou činnosťou súdov bolo možné vychádzať i z judikatúry vydané za účinnosti OSP. V tejto súvislosti okresný súd poukázal na R 27/1977, R 58/1966, podľa záverov ktorých rozhodnutí v občianskom súdnom konaní nie je súd viazaný oslobodzujúcim rozsudkom. Závery týchto rozhodnutí naplnili obsah právnej úpravy podľa § 193 CSP s vyústením do jednoznačného záveru, podľa ktorého je súd v civilnom sporovom konaní, akým bolo i predmetné konanie v tejto veci, viazaný výlučne odcudzujúcim rozsudkom. Vo väzbe na uvedené okresný súd v prejednávanej veci nebol viazaný ani výrokom orgánu činného v trestnom konaní podľa uznesenia OR PZ Senec č.k. ČVS: ORP-550/OVK-SC-2012 zo dňa 3.7.2013

a ani výrokmi rozhodnutí, na ktoré poukázal žalobca, a teda rozsudkom Okresného súdu Dolný Kubín sp.zn. 2T/38/2013 zo dňa 21.4.2015 a uznesením Krajského súdu Žilina sp.zn. 3To/113/2014 zo dňa 27.11.2014 a rozsudkom Okresného súdu Dolný Kubín sp.zn. 9T/91/2013 zo dňa 3.3.2015 a uznesením Krajského súdu Žilina sp.zn. 3To/81/2015 zo dňa 3.9.2015, pretože nešlo o rozhodnutia, ktoré by spadali do taxatívneho výpočtu úpravy podľa § 193 CSP.

10. K rozhodnutiam, na ktoré poukazoval žalobca, osobitne okresný súd uviedol, že z ich obsahu v časti odôvodnenia nevyvodil také závery, aké z nich vyvodzoval žalobca, ktorý tvrdil, že tieto preukazujú pravdivosť svedeckých výpovedí svedkov I., J. a I., a tým i skutočnosti, že došlo k odcudzeniu poisteného motorového vozidla tak, ako to tvrdil žalobca a v zhode s ním i pokiaľ išlo o rozhodujúce okolnosti i označené osoby svedkov v pozícii svedkov pred orgánom činným v trestnom konaní - OR PZ Senec. V prejednávanej veci musel okresný súd zohľadniť skutočnosti vyplývajúce z odôvodnenia žalobcom označených rozhodnutí, ktoré vychádzali zo záveru, že vina označených osôb vo vzťahu k prečinu, ktorý im bol kladený za vinu, nebola bez pochybností preukázaná vo vzťahu k osobe K. I. a osobe T. I., v zmysle konštatovania podľa uznesenia Krajského súdu Žilina sp. zn. 3 To/81/2015 zo dňa 3.9.2015 podľa strany 3, podľa ktorého: Nemožno teda ani bez akýchkoľvek pochybností tvrdiť, že obžalovaní vo veci vedenej na OR PZ Senec nevy povedali pravdu. Nebolo teda spoľahlivo a nespochybniteľne preukázané, že sa žalované skutky stali, preto došlo správne k oslobodeniu oboch obžalovaných spod obžaloby. Použitie zásady „v pochybnostiach v prospech“ prichádza do úvahy vtedy, ak rozumné pochybnosti o skutkovej otázke trvajú aj po vykonaní a zhodnotení všetkých relevantných dostupných dôkazov. Vo vzťahu k osobe S. J. podľa konštatovania v zmysle uznesenia Krajského súdu Žilina sp. zn. 3 To/113/2014 zo dňa 27.11.2014, podľa ktorého: Pre úvahy o vine z trestného činu krivej svedeckej výpovede základnou preto musí byť jasná a nespochybniteľná odpoveď na otázku, či možno absolútne vylúčiť, že by sa osobné motorové vozidlo zn. AUDI Q7 EČ TS 483BA mohlo bez zaevidovania po 30. novembri 2012 vrátiť na územie Slovenskej republiky. Úvahy o vine prichádzajú na rad len vtedy, ak možno vylúčiť neevidovaný návrat vozidla na naše územie. Len vtedy totiž môže byť isté, že toto vozidlo nemohlo byť dňa 8.12.2012 na našom území odcudzené a podľa rozsudku Okresného súdu Dolný Kubín sp. zn. 2T/38/2013 zo dňa 21.4.2015, podľa záverov ktorého: V rámci konania pred súdom sa nepodarilo vyvrátiť obranu obžalovaného smerujúcu k tomu, že mohol dňa 8.12.2012 prevziať s ďalšími osobami vozidlo od svedka J., nakoľko taktiež sa nepodarilo vyvrátiť okolnosť svedčiacu o tom, že vozidlo Audi Q7 sa bez zaevidovania mohlo vrátiť po 30.12.2012 na územie SR).

11. Okresný súd nepovažoval za možné súhlasiť so závermi žalobcu, ktoré vo väzbe na označené rozhodnutia vyvodil vo svojom podaní zo dňa 7.5.2018 (č.l. 182 rub spisu) teda, že by tieto rozhodnutia preukazovali pravdivosť výpovedí svedkov I., J. a I.. V tomto smere sa okresný súd s tvrdeniami žalobcu nestotožnil, nakoľko žalobcom tvrdený záver z ním označených rozhodnutí nevyplýval v zmysle stupňa kvality spoľahlivého a jednoznačného preukázania pravdivosti výpovedí označených svedkov. Okresný súd nehodnotil v pomeroch tohto sporového konania ako náležite preukázanú skutočnosť, že títo svedkovia vypovedali v trestnom konaní pred OR PZ Senec pravdu. Rovnako nepovažoval za možné súhlasiť so žalobcom, že ním označené rozhodnutia prelamujú právoplatné uznesenie č.k. ČVS: ORP-550/OVK-SC-2012 zo dňa 3.7.2013. Ani uznesením č.k. ČVS: ORP-550/OVK-SC-2012 zo dňa 3.7.2013 nebol okresný súd v zmysle § 193 CSP v konaní viazaný, avšak z dôvodov tohto rozhodnutia a oboznámených častí spisového materiálu v tejto trestnej veci na návrh žalovaného, po ich konkretizácii pri meritórnom rozhodnutí vychádzal, nakoľko skutočnosti z takto vykonaného dokazovania vyplývajúce, preukázali dôvodnosť procesnej obrany žalovaného, a tým nedôvodnosť žaloby, čo viedlo k jej zamietnutiu.

12. Okresný súd zdôraznil, že v konaní nebolo preukázané opätovné vedenie začatie trestného stíhania pre skutok vymedzený v uznesení OR PZ Senec ČVS: ORP-550/OVK-SC-2012 zo dňa 3.7.2013. Ťažiskovo uviedol, že pre meritórne rozhodnutie tejto veci nebolo právne významné vyhodnotenie trestno-právnych hmotných alebo procesných súvislostí, ktoré vyplývali z uznesenia OR PZ Senec, ale hodnotenie výsledkov dokazovania vykonaného týmto orgánom v podobe objektívne zistených skutočností doložených dôkazmi, ktoré mali relevanciu v pomeroch skutkových okolností prejednávanej veci, ako aj pre samotné meritórne rozhodnutie v tejto veci v tom smere, či tieto potvrdzujú alebo naopak vyvracajú alebo významne spochybňujú a v akej konkrétnej miere tohto spochybnenia, tvrdenia žalobcu o odcudzení motorového vozidla dňa 8.12.2012, pretože práve táto skutková okolnosť - odcudzenie motorového vozidla dňa 8.12.2012 predstavovalo žalobcom tvrdené poistné riziko, ktoré bolo naplnené a od ktorého žalobca vyvodzoval vznik svojho práva na poistné plnenie.

13. Okresný súd uviedol, že vykonal dôkaz oboznámením uznesenia OR PZ Senec č.k. ČVS: ORP-550/OVK-SC-2012 zo dňa 3.7.2013 a oboznámením listinných dôkazov, ako boli konkretizované návrhom žalovaného v podaní zo dňa 1.8.2018 (č.l. 247). Na základe oboznámenia č.l. 91 (Vyjadrenie spoločného kontaktného pracoviska zo dňa 10.12.2012, podľa ktorého predmetné vozidlo prekročilo ŠH PR s UKR cez hraničný priechod Medyka na výstup z PR dňa 30.11.2012 o 01.20 hod., vodičom vozidla bol občan Slovenska J. X., pričom lustráciou dostupných databáz PR bolo zistené, že osoby označené OR PZ Senec od 30.11.2012 do dňa podania správy nemajú záznam o prejazde štátnej hranice PR s Ukrajinou), č.l. 127 (Záznam OR PZ Senec zo dňa 21.12.2012 k vyhodnoteniu video nahrávky bezpečnostnej kamery na objekte pohostinstva - reštaurácie zvaného Poľný Maršál v obci Nová Dedinka, podľa ktorého na základe zistených skutočností bol zabezpečený a následne prezretý video záznam z bezpečnostnej kamery v čase od 16.00 hod. do 18.00 hod. dňa 8.12.2012 a počas celej doby v danom čase na kamerových záznamoch nebol zachytený prejazd predmetného vozidla AUDI Q 7, bielej farby tak, ako to uvádza oznamovateľ krádeže p. K. K.), č.l. 128 (Vyjadrenie Ministerstva vnútra SR, Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Prešove, Operačný odbor, Spoločné kontaktné pracovisko Vyšný Komárnik - Barwinek zo dňa 28.12.2012, podľa ktorého: Hraničná stráž PR informovala o tom, že vzhľadom na uplynutie času nie je možné získať záznam z bezpečnostnej kamery, ktorá monitoruje ŠH Poľska s Ukrajinou HP Medyka v čase od 23.00 hod. dňa 29.11.2012 do 30.11.2012), č.l. 130 (Záznam o analýze dvoch kusov kľúčov od predmetného vozidla a jedného kusa plastového kľúča tzv. servisného cez tzv. čítačku kľúčov so záverom, podľa ktorého: K. K. pri oznámení skutku v deň krádeže t.j. 8.12.2012 nemohol s predmetným vozidlom jazdiť tak, ako uvádza, nakoľko kľúč č. 1, ktorý predložil a odovzdal v deň oznámenia krádeže, ako poslednú jazdu eviduje zo dňa 27.11.2012), č.l. 131 (Vyjadrenie Ministerstva vnútra SR, Prezídia PZ, Úradu medzinárodnej policajnej spolupráce, Národnej ústredne Interpol zo dňa 6.2.2013, podľa ktorého predmetné vozidlo dňa 30.11.2012 prekročilo ukrajinské hranice, informácie o odchode vozidla z krajiny nie sú dostupné), č.l. 136 (Vyjadrenie Ministerstva vnútra SR, Prezídia PZ, Úradu medzinárodnej policajnej spolupráce, Národnej ústredne Interpol zo dňa 27.3.2013 o zaregistrovaní anonymného oznámenia z Ukrajiny o tom, že dochádza k vývozu motorových vozidiel so slovenským EČV na Ukrajinu, pričom tieto vozidlá sú nahlasované ako odcudzené a následne prebieha poistné plnenie, anonym uviedol i zoznam vozidiel a jedným z nich je i predmetné vozidlo), č.l. 137 (Vyjadrenie Ministerstva vnútra SR, Prezídia PZ, Úradu medzinárodnej policajnej spolupráce, Národnej ústredne Interpol zo dňa 12.6.2013, s podstatným obsahom ako Vyjadrenie tohto subjektu zo dňa 6.2.2013).

14. Po vyhodnotení uvedených listinných dôkazov postupom podľa § 191 ods. 1 CSP okresný súd konštatoval, že v konaní nebol dostatočne spoľahlivo preukázaný vznik práva žalobcu na poistné plnenie zo strany žalovaného v prospech žalobcu, z dôvodu odcudzenia poisteného vozidla dňa 8.12.2012. Zdôraznil, že len zo samotnej skutočnosti absencie dispozície žalobcu s motorovým vozidlom, ktoré bolo predmetom poistenia a skutočnosti, že toto sa nenachádza v dispozícii žalobcu, ani v dispozícii orgánu činného v trestnom konaní alebo v dispozícii žalovaného a v spojení s obsahom dojednania podľa Článku XIV a XV VPP, na ktoré poukazoval žalobca, nebolo možné uzavrieť, že by bolo v konaní preukázané jednoznačne a spoľahlivo, že došlo k poistnej udalosti, ktorá predstavuje poistené riziko, so vznikom ktorej predmetná Poistná zmluva medzi žalobcom a žalovaným spájala vznik práva žalobcu na poistné plnenie zo strany žalovaného. Uvedené skutočnosti (absencia dispozície žalobcu, OČTK, žalovaného s predmetným motorovým vozidlom, teda skutočnosť, že aktuálne nebolo zrejmé, kde sa samotné vozidlo nachádza), neboli samy o sebe, práve s ohľadom na súbor zistení vyplývajúcich z oboznámených listinných dôkazov obsiahnutých vo vyšetrovacom spise OR PZ Senec, spoľahlivým základom pre záver okresného súdu o preukázaní vzniku práva žalobcu, aby mu žalovaný poskytol žalované poistné plnenie. Okresný súd uviedol, že nemohol v prejednávanej veci vychádzať len z predpokladu alebo z možností, tak ako bolo s nimi pracované napríklad v uznesení Krajského súdu Žilina sp. zn. sp. zn. 3 To/113/2014 zo dňa 27.11.2014. Tieto zistenia a z nich vyvedené závery nemali kvalitu preukázania tvrdenia žalobcu o odcudzení vozidla, ktoré bolo predmetom poistenia dňa 8.12.2012 tak, ako to opísal žalobca, naopak tvrdenia žalobcu o odcudzení motorového vozidla, ktoré bolo predmetom poistenia dňa 8.12.2012 za okolností, ako ich žalobca vymedzoval, boli v relevantnej miere spochybnené výsledkami dokazovania vykonaného v tejto veci, a to najmä žalovaným označenými a okresným súdom oboznámenými časťami vyšetrovacieho spisu OR PZ Senec, čo vyústilo do konštatovania okresného súdu o nedôvodnosti žaloby a viedlo to následne k zamietnutiu žaloby v jej rozsahu zohľadňujúcim čiastočné späťvzatie žaloby učené pred predbežným prejednaním sporu a pred pojednávaním.

15. O trovách prvoinštančného konania rozhodol okresný súd podľa § 262 ods. 1, 2 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP. Žalobca bol v konaní neúspešný, pričom jeho neúspech zahŕňal i neúspech v podobe procesného zavinenia pri čiastočnom späťvzatie s poukazom na úpravu § 256 ods. 1 CSP. V nadväznosti na to okresný súd žalovanému voči žalobcovi priznal podľa § 255 ods. 1 CSP plný nárok na náhradu trov konania, pričom o konkrétnej výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie na súde končí.

16. Okresný súd Žilina doplnčiacim rozsudkom č.k. 19Cb/511/2015-307 zo dňa 16.10.2018 rozhodol tak, že rozsudok Okresného súdu Žilina č.k. 19Cb/511/2015-258 zo dňa 7.8.2018 sa dopĺňa výrokom, ktorý je v poradí výrokov rozsudku č.k. 19Cb/511/2015-258 zo dňa 7.8.2018 prvý, a to v nasledovnom znení: Súd zastavuje konanie v časti o zaplatenie sumy 367,59 Eur. V odôvodnení doplnčacieho rozsudku poukázal na žalobu žalobcu a jeho podanie zo dňa 2.5.2018, ktorým učinil pred prvým pojednávaním a pred predbežným prejednaním sporu čiastočné späťvzatie žaloby v časti o zaplatenie sumy 367,59 Eur a na žalobe zotrval, pokiaľ ide o uplatnenú sumu 32.535 Eur. Rozsudkom č.k. 19Cb/511/2015-258 zo dňa 7.8.2018 bolo rozhodnuté o zamietnutí žaloby, pričom týmto rozsudkom nebolo rozhodnuté s poukazom na úpravu § 145 ods. 2 veta druhá CSP o čiastočnom zastavení konania na základe žalobcom realizovaného dispozitívneho úkonu, ktorý pred pojednávaním a pred predbežným prejednaním sporu zoberal žalobu späť v časti o zaplatenie 367,59 Eur.

17. Vzhľadom k tomu, že okresný súd pri rozhodovaní vo veci samej podľa § 145 ods. 2 veta druhá CSP nerozhodol o čiastočnom zastavení konania, rozhodol doplnčiacim rozsudkom podľa § 225 ods. 1, 2 CSP. V čase vyhlásenia doplnčacieho rozsudku nebol rozsudok č.k. 19Cb/511/2015-258 zo dňa 7.8.2018 právoplatný, a teda vydanie doplnčacieho rozsudku nebolo podmienené návrhom strany sporu. Doplnčiacim rozsudkom okresný súd rozhodol o časti konania o zaplatenie sumy 367,59 Eur, v ktorej časti zoberal žalobca žalobu pred predbežným prejednaním sporu a pred pojednávaním späť, na základe čoho bez potreby odsúhlasenia tohto dispozitívneho úkonu žalovaným podľa § 145 ods. 2 veta druhá CSP okresný súd rozhodol o čiastočnom zastavení konania v uvedenej časti. Procesné podmienky pre vydanie doplnčacieho rozsudku na pojednávaní dňa 16.10.2018 boli splnené, nakoľko právny zástupca žalobcu sa na tomto pojednávaní vytyčenom pre potreby vyhlásenia doplnčacieho rozsudku zúčastnil potom, ako bol predvolaný, ako vyplýva z úradného záznamu podľa č.l. 287 spisu a žalovaný svoju neúčast' ospravedlnil z dôvodu hospodárnosti, ako vyplýva z č.l. 291. Vo vzťahu k časovým súvislostiam predvolania právneho zástupcu žalobcu na pojednávanie dňa 16.10.2018 okresný súd poukázal na úpravu podľa § 225 ods. 2 CSP a pri konštatovaní o splnení procesných podmienok na realizáciu pojednávania vytyčeného pre potreby vyhlásenia doplnčacieho rozsudku, primerane aplikoval i úpravu podľa § 178 ods. 2 CSP.

18. Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote podal odvolanie žalobca prostredníctvom zástupcu z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. d), e), f), h) CSP. Žalobca sa nestotožnil s odôvodnením rozsudku v zmysle ktorého nedošlo k preukázaniu, že došlo k poistnej udalosti, s ktorým by sa následne spájal vznik práva žalobcu na poistné plnenie. Žalobca poukázal na ust. § 788 ods. 2, 3 Občianskeho zákonníka v spojení s Článkom XIV ods. 2, Článkom XV, Článkom I ods. 15 Všeobecných poistných podmienok pre KASKO poistenie vozidiel - Moja auto, schválených dňa 15.10.2012 (ďalej ako „VPP“), v zmysle ktorých mal za to, že žalovaný neviaže vyplatenie poistného plnenia na právoplatné rozhodnutie súdu, ktorým by bol uznaný páchatel' skutku za vinného (nevyplyva to zo žiadneho ustanovenia poistnej zmluvy alebo VPP), práve naopak, poisťovateľ je povinný v zmysle Článku XV písm. b) VPP poskytnúť poistné plnenie v dojednanom rozsahu, ak vznikla povinnosť plniť a v prípade, že by bolo motorového vozidlo nájdené, sú upravené povinnosti poistníka. Žalobca uviedol, že si splnil všetky povinnosti, ktoré mu vyplývajú z poistnej zmluvy a VPP a zdôraznil, že z vykonaného dokazovania bolo jednoznačne preukázané, že motorové vozidlo nemá k dispozícii žiadna zo sporových strán, ani OČTK, z čoho možno dôvodne predpokladať, že došlo k odcudzeniu motorového vozidla, kedy samotné VPP upravujú povinnosti poistníka v prípade, že by bolo motorové vozidlo nájdené. Podľa žalobcu poskytnutie poistného plnenia je viazané na poistnú udalosť, pričom žalobcom bolo preukázané, že nastala poistná udalosť, a to konkrétne - odcudzenie motorového vozidla AUDI Q7 TDI quattro 3,0, 171 kW, EVČ: NO133BG, VIN (číslo karosérie/podvozku): WAUZZZ4L0BD012244 (ďalej ako „motorové vozidlo“), v zmysle ktorej mu vznikol nárok na poistné plnenie v zmysle poistnej zmluvy a príslušných poistných podmienok, ktorého výška bola preukázaná Znaleckým posudkom č. 08/2018 zo dňa 27.04.2018, vypracovaným znalcom Ing. Igorom Dirnbachom, so sídlom U.. Žalobca s odkazom na ust. § 52 ods. 1, 4 Občianskeho zákonníka poukázal na skutočnosť, že v danom právnom vzťahu vystupuje v pozícii

spotrebiteľa ako slabšia zmluvná strana, ktorý pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti a v prípade pochybnosti o obsahu poisťnej zmluvy, ktorej súčasťou sú aj všeobecné poisťné podmienky, konkrétne, či vznikol nárok na poisťné plnenie (vzhľadom na skutočnosť, že VPP neobsahujú žiadne ustanovenie, v zmysle ktorého je poskytnutie poisťného plnenia viazané na právoplatné rozhodnutie súdu, ktorým by bol páchatel skutku uznaný za vinného), poukázal na § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka, kedy v prípade pochybností o obsahu spotrebiteľskej zmluvy platí výklad priaznivejší pre spotrebiteľa. Žalobca mal za to, že v predmetnom konaní dostatočne preukázal dôvodnosť svojho žalobného nároku, zotrval na tom, že došlo k poisťnej udalosti, na základe čoho mu vzniklo právo na poisťné plnenie. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil, žalobe v celom rozsahu vyhovel, prípadne vec inak právne posúdil v zmysle príslušných ustanovení CSP.

19. K doručenému odvolaniu žalobcu sa písomne vyjadril žalovaný. Uviedol, že ak žalobca poukazuje na Článok XV VPP, tak žalovaný poukazuje na Článok XIV ods. 1 písm. s), podľa ktorého „poisťník je okrem povinností, uložených mu všeobecne záväznými právnymi predpismi povinný odovzdať poisťovateľovi... správu o výsledku vyšetrovania príslušného policajného orgánu; v prípade odcudzenia poisteného vozidla ďalej je povinný odovzdať najmä doklad o evidencii poisteného vozidla, ktorý musí byť opatrený záznamom z príslušného dopravného inšpektorátu o tom, že poistené vozidlo bolo odcudzené...“, ktoré žalobca nepredložil a ani nemohol, nakoľko zo záverov trestného konania vyplýva, že k odcudzeniu motorového vozidla Audi Q7 nedošlo, pretože toto v tom čase už bolo na Ukrajine. Ak žalobca nahlásil poisťnú udalosť dňa 11.12.2012, č. PU 1241056508, kde uviedol „odcudzenie motorového vozidla Audi Q7 z parkoviska“, ktoré malo byť odcudzené dňa 08.12.2012 a v konaní nebolo preukázané, že by predmetné motorové vozidlo Audi Q7 bolo z parkoviska označeného žalobcom odcudzené, nebol a nie je dôvod na plnenie z poisťnej zmluvy tak, ako nie je dôvod na plnenie z poisťnej zmluvy z dôvodu, že žalobca nedisponuje s poisteným motorovým vozidlom. Žalobca ničím odcudzenie motorového vozidla nepodložil a nepreukázal, naopak v zmysle trestného konania ČVS: ORP-550/OVK-SC-212 - uznesenia zo dňa 03.07.2013 bolo preukázané, že k odcudzeniu motorového vozidla nedošlo. Žalovaný sa v celom rozsahu stotožnil so závermi súdu prvej inštancie a žiadal napadnutý rozsudok v celom rozsahu ako vecne správny potvrdiť.

20. K doručenému vyjadreniu žalovaného sa písomne vyjadril žalobca prostredníctvom zástupcu v podaní zo dňa 08.02.2019. K tvrdeniam žalovaného poukázal na to, že v zmysle uznesenia OR PZ, ČVS: ORP-550/OVK-SC-2012 zo dňa 03.07.2013 boli vypočutí svedkovia S. J., K. I., T. I., ktorí boli obvinení (resp. obžalovaní) z prečinu krivej výpovede a krivej prisahy podľa § 346 ods. 1 Trestného zákona, ktorého sa mali dopustiť tým, že ako svedkovia po riadnom poučení v zmysle zákonných ustanovení Trestného poriadku, okrem iného aj po poučení o trestných následkoch krivej výpovede a o práve odoprieť výpoveď pred vyšetrovateľom PZ v budove Okresného riaditeľstva PZ v Senci, v konaní vedenom pod č. ORP-550/OVK-SC-2012 zámerne uviedli nepravdivé skutočnosti, ktoré sa týkali odcudzenia motorového vozidla Audi Q7, bielej farby, evidenčného čísla TS483BA, VIN: WAUZZZ4LOBD01224, rok výroby 2010. V tejto súvislosti poukázal na rozsudok Okresného súdu Dolný Kubín sp. zn. 2T/38/2013 zo dňa 21.04.2015 vo veci obžalovaného S. J., ktorým bol tento obžalovaný oslobodený spod obžaloby, ako aj s tým súvisiace uznesenie Krajského súdu Žilina sp. zn. 3To/113/2014 zo dňa 27.11.2014. Ďalej poukázal na rozsudok Okresného súdu Dolný Kubín sp.zn. 9T/91/2013 zo dňa 3.3.2015 vo veci obžalovaných K. I. a T. I., v spojení s uznesením Krajského súdu Žilina sp. zn. 3To/81/2015-224, ktorým boli títo obžalovaní oslobodení spod obžaloby. Krajský súd vo svojom uznesení jednoznačne konštatoval, že by bolo možné vydať odsudzujúci rozsudok vo veci obžalovaného len v prípade, ak bude „jasná a nespochybniteľná odpoveď na otázku, či možno absolútne vylúčiť, že by sa osobné motorové vozidlo zn. AUDI Q7 EČ TS 483 BA mohlo bez zaevidovania po 30. novembri 2012 vrátiť na územie Slovenskej republiky“. Z rozsudku Okresného súdu Dolný Kubín vyplývalo, že „Okresný súd v tomto smere nebol viazaný závermi vyšetrovateľa vo veci OR PZ Senec, ktorý zastavil trestné stíhanie vo veci krádeže tohto vozidla s tým, že ku krádeži na území Slovenska dňa 08.12.2012 nemohlo dôjsť, keďže v tom čase sa vozidlo nachádzalo na Ukrajine. Súdu po vykonanom dokazovaní neostáva nič iné, než prisvedčiť argumentom obhajoby, v zmysle ktorých je síce preukázané, že predmetné vozidlo opustilo územie Slovenskej republiky dňa 30.11.2012, avšak nie je vylúčené, že následne sa na územie Slovenskej republiky mohlo vrátiť a dňa 08.12.2012 byť odcudzené tak, ako opísali obaja obžalovaní.“ Na základe uznesenia OR PZ bolo zastavené trestné stíhanie podľa § 215 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku vyšetrovateľom PZ, kde mu táto možnosť vyplýva v prípade, že nebolo vznesené obvinenie, pričom na základe skutočností, že nebolo vznesené obvinenie toto rozhodnutie

netvorí prekážku rei iudicatae. Ako bolo konštatované v rozsudku Okresného súdu Dolný Kubín, v danej veci nie je vylúčené, že skutok sa nestal, na základe čoho policajt ako OČTK, ktorý je oprávnený zastaviť trestné stíhanie, nemal zastaviť trestné stíhanie v zmysle § 215 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku, pričom toto rozhodnutie netvorí prekážku rei iudicatae. Žalobca poukázal na ust. § 193 CSP a na záver zhrnul skutočnosti týkajúce sa uznesenia OR PZ, ktorým bolo trestné stíhanie zastavené z dôvodu, že skutok sa nestal, a to, že predmetné uznesenie netvorí prekážku rei iudicatae, súd nie je týmto rozhodnutím viazaný, predmetné uznesenie bolo „prelomené“ následnými rozhodnutiami Okresného súdu Dolný Kubín a Krajského súdu v Žiline, z ktorých vyplýva, že jediné kritérium pre posudzovanie či došlo, alebo nedošlo k odcudzeniu vozidla je výpoveď svedkov I., J. a I., ktoré sa preukázali ako pravdivé, na základe čoho nemalo byť zastavené trestné stíhanie podľa § 215 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku, resp. je povinnosťou orgánov činných v trestnom konaní vo veci opätovne začať trestné stíhanie. Žalobca mal za to, že si splnil všetky povinnosti, ktoré mu vyplývajú z poisťnej zmluvy a VPP a zdôraznil, že z vykonaného dokazovania bolo jednoznačne preukázané, že motorové vozidlo nemá k dispozícii žiadna zo sporových strán, ani OČTK, z čoho možno dôvodne predpokladať, že došlo k odcudzeniu motorového vozidla, kedy samotné VPP upravujú povinnosti poistníka v prípade, že by bolo motorové vozidlo nájdené. Žalobca tak dostatočne preukázal dôvodnosť svojho nároku, zotrval na tom, že došlo k poisťnej udalosti, na základe čoho mu vzniklo právo na poistné plnenie. Navrhol, aby odvolací súd rozhodol v zmysle jeho odvolacieho návrhu.

21. K doručenému vyjadreniu žalobcu sa písomne vyjadril žalovaný v podaní zo dňa 22.02.2018. Uviedol, že nakoľko žalobca neuviedol žiadne nové skutočnosti, zotrváva na svojom stanovisku k odvolaniu, písomných ako aj ústnych vyjadreniach a žiada napadnutý rozsudok potvrdiť ako vecne správny.

22. Krajský súd v Žiline ako súd odvolací (§ 34 CSP) prejednal vec v rozsahu a medziach odvolacích dôvodov žalovaného za aplikácie ustanovenia § 379, § 380 ods. 1 CSP a postupom bez nariadenia pojednávania za akceptovania ustanovenia § 219 ods. 1, 3 CSP bol rozsudok okresného súdu v spojení s dopĺňacím rozsudkom v napadnutom výroku, ktorým bola žaloba zamietnutá a závislom výroku o nároku na náhradu trov konania potvrdený ako v týchto výrokoch vecne správne rozhodnutie podľa § 387 ods. 1, 2 CSP. Rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

23. K procesnému postupu krajského súdu, ktorý prejednal odvolanie žalobcu bez nariadenia pojednávania sa poukazuje na uznesenie Krajského súdu v Žiline č.k. 13Cob/42/2019-358 zo dňa 05.09.2019, s tým, že miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli krajského súdu v lehote najmenej 5 dní pred jeho vyhlásením, v zmysle vyššie uvedeného uznesenia dňa 17.09.2019 a na webovej stránke Krajského súdu v Žiline, na základe čoho boli splnené podmienky k verejnému vyhláseniu rozsudku krajským súdom.

24. Krajský súd poukazuje na to, že v odvolacom konaní mohol posudzovať rozsudok okresného súdu v spojení s dopĺňacím rozsudkom (ďalej len „rozsudok“) len v napadnutých výrokoch, a to v rozsahu zadaných odvolacích dôvodov žalobcu obsiahnutých v písomne podanom odvolaní zo dňa 29.10.2018 (č.l. 314-316 spisu). Žalobca v podanom odvolaní napadol v poradí prvý výrok rozsudku okresného súdu, ktorým bola žaloba zamietnutá a k tejto výrokovej časti sa viazali jeho odvolacie dôvody. Podľa žalobcu okresný súd v časti, ktorú napadol odvolaním, dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Žalobca tak v podanom odvolaní podľa ust. § 379 v spojení s ust. § 380 ods. 1 CSP vymedzil kvalitatívne a kvantitatívne dôvody pre posudzovanie napadnutého rozsudku okresného súdu a len v ich medziach bolo možné krajským súdom hodnotiť závery okresného súdu.

25. K námietke nedostatočne zisteného skutkového stavu odvolací súd uvádza, že v preskúmvanej veci súd prvej inštancie vykonal v rozsahu dôkazných návrhov strán všetko potrebné dokazovanie na posúdenie opodstatnenosti žalobcom uplatňovaného nároku na zaplatenie poistného plnenia so zreteľom na obranu žalovaného, že mu nevznikla povinnosť plniť, nakoľko k odcudzeniu vozidla nedošlo. Skutkové zistenia, z ktorých súd prvej inštancie vychádzal pri ustálení skutkového stavu, majú oporu vo vykonanom dokazovaní, keď vzal do úvahy všetky rozhodujúce skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov, z prednesov sporových strán a z obsahu spisu vyplynuli najavo, následne tieto v súlade so zásadou voľného hodnotenie dôkazov správne vyhodnotil a dospel tak k správnym skutkovým záverom, z ktorých vyvodil aj správne právne závery, keď na vec aplikoval zodpovedajúce ustanovenia Občianskeho zákonníka (§ 788 ods. 1, § 790 ods. 1 písm. a), § 797 ods. 1, ods. 2, ktoré aj správne vyložil

v intenciách Článkov X ods. 1 a 2, XVI písm. c), XVII ods. 2 Všeobecných poisťných podmienok pre poistenie KASKO poistenie vozidiel - Moje auto (ďalej len „VPP“) a svoje úvahy vedúce k zamietnutiu žaloby z dôvodu, že žalobcoví nevznikol nárok na zaplatenie poisťného plnenia z dôvodu odcudzenia motorového vozidla dňa 8.12.2012 aj riadne odôvodnil, keď svoj myšlienkový postup dôkladne vysvetlil, a to nielen s poukazom na zistené rozhodujúce skutočnosti a z nich vyplývajúce skutkové závery, ale tiež s poukazom na prijaté právne závery, a zároveň sa náležite vysporiadal so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami podstatnými pre právne posúdenie veci, ako aj so všetkými relevantnými argumentmi sporových strán a dôsledne posúdil opodstatnenosť všetkých právne a skutkovo relevantných námietok strán súvisiacich s predmetom konania.

26. S ohľadom na uvedené možno zhrnúť, že súd prvej inštancie sa v rámci predmetného konania vysporiadal so všetkými relevantnými skutočnosťami, svoje rozhodnutie založil na konkrétnych, výsledkami vykonaného dokazovania preukázaných skutočnostiach a tvrdeniach a po dôkladnej úvahe vydal svoje rozhodnutie v súlade s platnou právnou úpravou. Žalobca v odvolaní len zopakoval skutočnosti, na ktoré poukazyval aj pred súdom prvej inštancie, pričom na dôkladnom zvážení a správnom vyhodnotení aj týchto skutočností a tvrdení spočíva prvoinštančným súdom vydaný rozsudok. Súdu prvej inštancie tak nemožno vytknúť žiadne pochybenie pri skutkovom a právnom posúdení danej veci, a preto možno uzavrieť, že rozsudok súdu prvej inštancie je z hľadiska žalobcom uplatneného odvolacieho dôvodu a jeho obsahového vymedzenia správny.

27. So zreteľom na uvedené odvolací súd považuje skutkové a právne závery súdu prvej inštancie za správne a v celom rozsahu sa preto stotožňuje s dôvodmi uvedenými v odôvodnení napadnutého rozhodnutia, ktoré viedli súd prvej inštancie k týmto záverom, tieto si osvojuje v celom rozsahu a v podrobnostiach na ne odkazuje. S poukazom na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, s ktorými sa odvolací súd v celom rozsahu stotožnil, rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej (zamietajúcej) časti vrátane súvisiaceho, odvolacími dôvodmi osobitne nenapadnutého výroku o náhrade trov konania ako vecne správny potvrdil podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP.

28. Vo vzťahu k odvolacím dôvodom vymedzeným žalobcom krajský súd uvádza, že pri aplikácii ust. § 387 ods. 2 CSP nebol ako súd odvolací povinný opätovne zopakovať tie skutkové a právne závery, ktoré už vyjadril v napadnutom rozhodnutí okresný súd a s ktorými sa krajský súd stotožňuje, keďže je postačujúce na ne len odkázať (uznesenie ÚS SR sp. zn. I. ÚS 350/09, rozsudok NS SR sp. zn. 2Cdo 170/05). V súlade aj s ustálenou judikatúrou Ústavného súdu SR, ktorá bola zacitovaná, okresný súd v odôvodnení svojho rozsudku dal odpoveď na všetky podstatné a právne okolnosti danej sporovej veci, pričom nebol povinný zachádzať do detailov tejto veci k tomu, aby mohlo byť aj zo strany krajského súdu konštatované riadne odôvodnenie rozsudku okresného súdu.

29. Vo vzťahu k odôvodneniu rozhodnutia krajského súdu sa uvádza, že reagoval len na argumentáciu žalobcu v odvolaní majúcu pre vec podstatný význam, ktorý postup je v súlade s uznesením Ústavného súdu sp. zn. SR II. ÚS 78/2005 zo dňa 16. marca 2005, podľa ktorého „...súčasťou základného práva na súdnu ochranu v občianskom súdnom konaní podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky je právo na odôvodnenie, ktorého štruktúra je rámcovo upravená v § 157 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku. Táto norma sa uplatňuje aj v odvolacom konaní (§ 211 Občianskeho súdneho poriadku). Odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní však nemá odpovedať na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní, zostali sporné alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvostupňového rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní“. Z uznesenia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 115/03 zo dňa 3. júla 2003 vyplýva, že „...všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu, uvádzaných účastníkmi konania. Preto odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu (prvostupňového, ale aj odvolacieho), ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces“.

30. Len na doplnenie a na zdôraznenie správnosti rozsudku okresného súdu v napadnutej časti z hľadiska námietok tvrdených žalobcom v rámci ním uplatňovaných odvolacích dôvodov, krajský súd za nedôvodné považoval námietky žalobcu týkajúce sa vykonaného dokazovania a jeho zhodnotenia. Vo všeobecnosti poukazuje odvolací súd, že na základe dokazovania si súd vytvára poznatky potrebné

na rozhodnutie vo veci. Hodnotenie dôkazov je myšlienková činnosť súdu, v rámci ktorej vykonaným dôkazom prisudzuje určitú hodnotu. Pri hodnotení dôkazov súd v zásade nie je obmedzovaný právnymi predpismi, ako má dôkazy hodnotiť, uplatňuje sa zásada voľného hodnotenia dôkazov (Čl. 15 v spojení s § 191 CSP) iba výnimočne zákon súdu ukladá určité obmedzenie pri hodnotení dôkazov (§ 186, § 193, § 205 CSP). Pri hodnotení dôkazu z hľadiska jeho závažnosti (dôležitosti) súd posudzuje, či je dôkaz významný na preukazovanie takých skutkových zistení, ktoré sú potrebné pre rozhodnutie, pri hodnotení dôkazov z hľadiska ich zákonnosti súd skúma, či bol dôkaz vykonaný zákonom zodpovedajúcim spôsobom a napokon z hľadiska jeho pravdivosti, teda či dôkaz preukazuje skutočnosti z neho vyplývajúce, hodnotí dôkaz na základe jeho vierohodnosti. Vierohodnosť určitého poznatku získaného vykonaním konkrétneho dôkazu, a teda aj jeho význam z hľadiska dôkazu pravdivosti, či nepravdivosti skutkových tvrdení, súd hodnotí jednak samostatne, jednak v porovnaní s poznatkami získanými vykonaním všetkých zostávajúcich dôkazov a uváži, do akej miery sú tieto poznatky súladné či protichodné, vzájomne sa dopĺňajúce a pod. Výsledkom celkového hodnotenia dôkazných prostriedkov je záver o pravdivosti tvrdených skutočností, ktorý je podkladom pre záver o tom, či a do akej miery strana splnila svoju povinnosť preukázať skutkové tvrdenia. Také hodnotenie dôkazov, ktoré vyznie v záver, že pravdivosť skutkových tvrdení nemožno potvrdiť ani vylúčiť, povedie k tomu, že rozhodnutie súdu vyznie nepriaznivo pre stranu, ktorej pravdivosť tvrdení mala byť preukázaná.

31. V nadväznosti na vyššie uvedené odvolací súd dospel k záveru, že v preskúmvanej veci súd prvej inštancie správne zameral svoje dokazovanie na zisťovanie všetkých podstatných skutočností, ktoré boli významné z hľadiska hmotnoprávneho posúdenia veci, logicky vysvetlil postup, na základe ktorého dospel z vykonaných dôkazov k svojim skutkovým záverom a odvolací súd nezistil, že by považoval za zistené niečo, čo sa v spise nenachádzalo, resp. že by opomenul niečo podstatné, čo z obsahu spisu vyplývalo, alebo že by v jeho úvahách existovali logické rozpory. Len odlišný názor žalobcu na hodnotenie vierohodnosti výpovedí, nie je, s ohľadom na zásadu voľného hodnotenia dôkazov, spôsobilý spochybniť správnosť skutkových záverov súdu prvej inštancie. Zo žiadneho ustanovenia zákona nevyplýva, akú výpovednú, resp. dôkaznú hodnotu má súd tomu ktorému vykonávanému dôkazu priradiť, keďže pri hodnotení dôkazov je súd zásadne slobodný. V hodnotiacej činnosti je súd obmedzený iba vnútorným presvedčením a hodnotiaci záver je povinný stručne a jasne odôvodniť tak, ako to vyplýva z ust. § 220 ods. 2 CSP. Súd prvej inštancie takýmto spôsobom postupoval, dôsledne vysvetlil svoje závery, ako aj zhodnotenie vykonaných dôkazov a jeho odôvodnenie je v tomto smere vyčerpávajúce a presvedčivé. Do obsahu základného práva strany podľa článku 46 ods. 1 Ústavy SR a práva na spravodlivý súdny proces podľa článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane práv a ľudských slobôd, nepatrí právo strany dožadovať sa ňou navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov.

32. Súdu prvej inštancie nemožno vytknúť žiadne pochybenie pri jeho úvahách o hodnotení vykonaných dôkazov týkajúcich sa okolností žalobcom tvrdeného odcudzenia vozidla. Odvolací súd zdôrazňuje, že medzi žalobcom a žalovaným bol založený súkromnoprávny vzťah - poisťovacia zmluva, v rámci ktorej boli upravené vzájomné práva a povinnosti, presne vymedzené vo VPP, v rámci ktorých bol uvedený výklad v Článku I odsek 15) Odcudzenie: úmyselné protiprávne konanie spočívajúce v lúpeži, v krádeži, neoprávnenom používaní cudzieho vozidla alebo v pokuse o dokonanie niektorého z uvedených činov. Podľa Článku III VPP, poisťovnou udalosťou je akákoľvek nepredvídaná a náhodná škodová udalosť, s ktorou je podľa týchto VPP a OPP spojená povinnosť poisťovateľa poskytnúť poisťné plnenie. Podľa Článku X odsek 1) VPP, ak vznikla povinnosť plniť, je poisťovateľ povinný vyplatiť poisťné plnenie vypočítané podľa týchto VPP, OPP a podmienok dojednaných v poisťovacej zmluve poisťníkovi, ak nie je týmto VPP stanovené inak alebo nie je dojednané inak. Podľa Článku XIV ods. 1) písm. s) VPP, poisťník je okrem povinností, uložených mu všeobecne záväznými právnymi predpismi, ostatnými ustanoveniami týchto VPP a OPP povinný .... odovzdať správu o výsledku vyšetrenia príslušného policajného orgánu; v prípade odcudzenia poisťného vozidla ďalej je povinný odovzdať najmä doklad o evidencii poisťného vozidla, ktorý musí byť opatrený záznamom z príslušného dopravného inšpektorátu o tom, že poisťné vozidlo bolo odcudzené... Žalobca, na ktorom bolo dôkazné bremeno, relevantným spôsobom splnenie zákonných a vyššie citovaných zmluvných podmienok pre poisťné plnenie nepreukázal. V zhode s okresným súdom i krajský súd je názoru, že len zo skutočností, že vozidlo, ktoré bolo predmetom poisťovania sa nenachádza u žalobcu, orgánu činného v trestnom konaní a ani v dispozícii žalovaného, nemožno vyvodiť záver, že došlo k poisťnej udalosti predstavujúcej poisťné riziko, so vznikom ktorej sa spája existencia nároku žalobcu na poisťné plnenie. Za stavu bez pochybností nepreukázanej udalosti, s ktorou bola spojená povinnosť poisťovateľa plniť, t.j. že došlo k úmyselnému protiprávnemu konaniu,

nebol preukázaný vznik práva žalobcu na poistné plnenie z dôvodu odcudzenia motorového vozidla dňa 8.12.2012, a preto okresný súd správne postupoval, ak žalobu žalobcu zamietol.

33. K ďalšiemu odvolaciemu dôvodu žalobcu, že tento v danom právnom vzťahu vystupuje v pozícii spotrebiteľa ako slabšia strana, zvyrazňuje odvolací súd, že podľa uznesenia Okresného súdu Žilina č.k. 19Cb/511/2015-94 zo dňa 30.1.2018 bol okrem iného žalobca poučený v zmysle § 153 CSP o sudcovskej koncentrácii konania, ako aj podľa § 154 CSP o zákonnej koncentrácii konania. I napriek uvedenému poučeniu žalobca až v odvolaní použil tento nový prostriedok procesnej obrany. Ak žalobca ako odvolateľ až v odvolaní tento dôvod odvolania vymedzil, tak nepochybne ide o uvedenie novoty, u ktorej nepreukázal splnenie zákonných podmienok k tomu, aby na ňu bolo možné prihliadať ako na dôvod relevantný, hoci uplatnený až v podanom odvolaní. Bolo povinnosťou žalobcu ako odvolateľa dokázať, že tento nový prostriedok procesného útoku nemohol v doterajšom priebehu konania použiť bez svojej viny, ktorý zákonný predpoklad žalobca ako odvolateľ nespĺnil, preto na túto novotu odvolací súd nemohol prihliadnuť (§ 366 CSP), v spojení aj s charakterom sporu. Len na doplnenie uvádza odvolací súd, že predmetná poistná zmluva nebola hodnotená ako zmluva majúca spotrebiteľský charakter, keďže žalobca vyjadril svoju vôľu uzavrieť zmluvu ako podnikateľský subjekt uvedením svojho identifikačného čísla.

34. Z dôvodu, že ani jeden z odvolacích dôvodov žalobcu nebol relevantný, krajský súd rozsudok okresného súdu v napadnutom výroku potvrdil podľa ust. § 387 ods. 1, 2 CSP v spojení aj so závislým výrokom o nároku na náhradu trov prvoinštančného konania, ktorý výrok, hoci osobitnými odvolacími dôvodmi nebol napadnutý, avšak ako výrok závislý od veci samej bol rovnako potvrdený ako vecne správny.

35. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 CSP. Úspešnou stranou sporu v odvolacom konaní bol žalovaný, ktorému bol priznaný nárok na plnú náhradu trov odvolacieho konania s tým, že podľa § 262 ods. 2 CSP o výške tohto nároku rozhodne súd prvej inštancie.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa ust. § 428 CSP v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa ust. § 429 ods. 1 CSP dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa ust. § 429 ods. 2 CSP povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.

Podľa ust. § 430 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa ust. § 420 CSP dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa ust. § 431 CSP dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Podľa ust. § 421 CSP dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa ust. § 432 CSP dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Podľa ust. § 433 CSP dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.

Podľa ust. § 434 CSP dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa ust. § 435 CSP v dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.